

Oikeustapauskokoelma

EUROOPAN UNIONIN VIRKAMIESTUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
(kolmas jaosto)
13 päivänä joulukuuta 2013

Yhdistetyt asiat F-137/12, F-138/12, F-139/12 ja F-141/12

Fabrice Van Oost ym.
vastaan
Euroopan komissio

Henkilöstö — Virkamiehet — Ylennys — Vuosien 2010-2011 sertifiointimenettely — Virkamiehen jättäminen pois sertifiointimenettelyn läpäisseistä virkamiehistä laaditusta luettelosta — Virkamiestuomioistuimen aloitteesta tehty sovintoratkaisu — Valitusaika — Määräajan päättymisen jälkeen tehty valitus — Anteeksiannettavan erehdyksen käsite — Tavanomaisen tarkkaavaiselta virkamieheltä edellytetty huolellisuus — Puhelimitse saadut tiedot — Näyttö — Tutkimatta jättäminen

Aihe: SEUT 270 artiklaan, jota sovelletaan Euratomin perustamissopimukseen sen 106 a artiklan nojalla, perustuvat kanteet, joissa Fabrice Van Oost, Maria Belén Ibarra de Diego ja Nicolaos Theodoridis vaativat 14.11.2012 nostetuissa kanteissaan ja Margarita Hotz vaatii 16.11.2012 nostamassaan kanteessa virkamiestuomioistuinta kumoamaan vuosien 2010–2011 sertifiointimenettelyn päätöskomitean päätökset, joilla heidät jätettiin merkitsemättä niistä hakijoista laadittuun luetteloon, jotka ovat läpäisseet kaikki vuosien 2010–2011 sertifiointimenettelyn koulutusohjelman päätteeksi järjestetyt kokeet, ja määräämään korvausta väitetystä vahingosta.

Ratkaisu: Asiat F-137/12, F-138/12 ja F-139/12 poistetaan virkamiestuomioistuimen rekisteristä. Asioiden F-137/12, F-138/12 ja F-139/12 asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluista tekemänsä sopimuksen mukaisesti. Asian F-141/12 kanne jätetään tutkimatta. Margarita Hotz vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan vastaamaan Euroopan komissiolle asiassa F-141/12 aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Tiivistelmä

Henkilöstökanne — Edeltävä hallinnollinen valitus — Määräajat — Preklusio — Anteeksi annettavan erehdyksen käsite — Virheelliset tiedot, joita hallinto on mahdollisesti antanut puhelimitse — Vaikutuksettomuus

(Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohta ja 91 artiklan 2 kohta; Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen, Euroopan talous- ja sosiaalikomitean, alueiden komitean ja oikeusasiamiehen tekemän päätöksen 2002/620 4 artikla)

Anteeksiannettavan erehdyksen käsitettä on tulkittava suppeasti, ja sillä voidaan tarkoittaa ainoastaan poikkeuksellisia olosuhteita, joissa on kyse muun muassa siitä, että toimielimet ovat menetelleet tavalla, joka on yksinään tai ratkaisevassa määrin omiaan aiheuttamaan ymmärrettävän sekaannuksen

vilpittömässä mielessä olevalle virkamiehelle tai toimihenkilölle, joka on toiminut asianmukaista huolellisuutta noudattaen. Tätä käsitettä sovelletaan analogisesti Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artiklan 2 kohdan kanssa ehdottomiin määräaikoihin, joista on säädetty toimen tai asiakirjan toimittamiselle hallintoon, valitukset mukaan lukien, henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Osoittaakseen anteeksiannettavan erehdyksen olemassaolon virkamies ei voi vedota hallinnon kanssa käytyyn puhelinkeskusteluun, jonka aikana hän sai väitetysti virheellisiä tietoja nimittävästä viranomaisesta, jolle hän osoitti Euroopan henkilöstövalintatoimistoa vastaan esittämänsä valituksen. Koska EPSOn perustamisesta tehdyn päätöksen 2002/620 sovellettavien säännösten tulkintaan ei liity erityisiä vaikeuksia, asianomaisen oli noudatettava tavanomaisen tarkkaavaiselta virkamieheltä edellytettävää huolellisuutta ja hankittava näin ollen asianmukaista tietoa siitä, mikä viranomainen oli toimivaltainen käsittelemään valitukset.

(ks. 25–28 ja 30 kohta)

Viittaukset:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin: asia T-390/07, Speiser v. parlamentti, 11.11.2008, 33 kohta; asia T-271/08 P, Boudova ym. v. komissio, 16.9.2009, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen

Unionin yleinen tuomioistuin: asia T-468/10, Doherty v. komissio, 1.4.2011, 29 kohta

Virkamiestuomioistuin: asia F-59/10, Barthel ym. v. unionin tuomioistuin, 10.5.2011, 28 kohta